

CELE PROGRAMU

Interwencja z udziałem psów to metoda, która posługuje się psami w celu wspomagania procesu wszechstronnego rozwoju ale także procesu rehabilitacji czy terapii.

Zespół terapeutyczny pies-człowiek pracuje z dziećmi do lat trzech poprzez zabawę, ale każde takie spotkanie z psem zawiera w sobie elementy terapeutyczne oraz edukacyjne. Dzieci zachęcane już samą obecnością psa prezentują gotowość do podejmowania nowych działań, które zaplanowane są przez terapeutę na wspieranie konkretnych kompetencji, sprawności czy sfer rozwoju. Ponadto praca terapeutyczna z psem wspiera dzieci w pokonywaniu lęków związanych z przebywaniem ze zwierzęciem oraz pomaga wykształcić nawyk bezpiecznego kontaktu z nim.

Zajęcia z udziałem psów pomagają dzieciom uwolnić ich spontaniczną aktywność, pozytywnie wpływają na proces regulacji emocji, rozwój społeczny, funkcje poznawcze a także usprawniają aparat ruchowy w zakresie motoryki dużej i małej oraz stymulują percepcję polisensoryczną.

Agnieszka Popławska, autorka *Programu Dogoterapii Przeznaczonego do Pracy z Dzieckiem Niepełnosprawnym* wskazuje, że głównym celem programu dogoterapii jest przełamanie lęku dziecka przed psami, nawiązanie i pogłębienie jego kontaktu ze zwierzętami i na tej podstawie kształtowanie pozytywnych emocji dziecka. Ten kontakt ze zwierzętami to podstawa do dalszego usprawniania dziecka poprzez zajęcia z psami.

Wśród najważniejszych ogólnych celów Programu można wyodrębnić:

1. Wspieranie wszechstronnego rozwoju małego dziecka.
2. Stymulowanie percepcji polisensorycznej.
3. Kształtowanie równowagi emocjonalnej.
4. Rozwijanie umiejętności społecznych.
5. Wspomaganie rozwoju funkcji motorycznych i manipulacyjnych.
6. Poszerzanie zakresu umiejętności poznawczych.

Szczegółowe cele Programu zawsze ustalane są przez terapeutę w odniesieniu do potrzeb i możliwości dzieci, biorących udział w zajęciach. W centrum dobru prowadzonych zajęć jest postawione dziecko.

Wśród celów takich można wyróżnić:

- usprawnianie funkcji koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- budowanie schematu własnego ciała, rozwijanie zmysłu równowagi i propriocepcji,
- regulacja napięcia mięśniowego,
- wspieranie rozwoju funkcji mowy,
- trening zdolności logicznego myślenia (analiza, synteza, związki przyczynowo-skutkowe),
- doskonalenie procesu koncentracji uwagi,
- poszerzanie zakresu pamięci krótko- i długotrwałej, wzrokowej i słuchowej,
- ćwiczenie spostrzegawczości i naśladowania,
- aktywizowanie form komunikacji werbalnej i pozawerbalnej,
- stymulowanie potrzeby komunikacji i komunikowania swoich potrzeb,
- nawiązywanie pozytywnych więzi społecznych,
- zwiększanie umiejętności współpracy w grupie,
- nauka respektowania norm i zasad, reagowania na polecenia,
- rozwijanie opanowania i samodyscypliny, wspieranie umiejętności czekania na swoją kolej,
- kształtowanie właściwych postaw wobec zwierząt,
- eliminowanie lęku, wzbudzanie pozytywnych emocji,
- wspieranie funkcji zmysłu wzroku, słuchu, kinestezy. Rozwijanie integracji sensorycznej.

Katarzyna Jakóbowska - psycholog